

любовъта? Какво може да направи тя за човѣка? Отъ човѣка зависи, какво може да направи любовъта за него. Какво може да направи единъ човѣкъ, като влѣзе въ бакалницата? Той може да извади кесията си и да купува. Отъ кесията му зависи, много или малко нѣща ще купи. Обаче, отношенията между бакалина и клиента сѫ още механически. Тѣ подразбиратъ условно отношение на взимане и даване. Дойдете ли до любовъта, и тамъ има отношения на взимане и даване, само че всичко става доброволно: който дава, не мисли да взима; който взима, мисли да дава. Говори ли за любовъта, човѣкъ трѣбва да я разбира въ нейнитѣ тѣнки прояви. Говори ли за музиката, човѣкъ трѣбва да я чувствува вжтрешно.

За да разбира нѣщата правилно, човѣкъ трѣбва да ги схваща и външно, и вжтрешно. Външното разбиране е едно, а вжтрешното — друго. Тъй шото, не е достатъчно само да кажемъ, че трѣбва да обичаме, или трѣбва да пѣемъ и да свиримъ, но да дадемъ дѣлбокъ, вжтрешенъ изразъ на любовъта, на музиката и на пѣнието. И природата започва съ музика и пѣние. И природата започва съ любовъ и съ животъ. Тя е жива, разумна, но човѣкъ трѣбва да я разбира вжтрешно и външно. Много музиканти и пѣвци има въ свѣта, но повечето свирятъ и пѣятъ механически. Истински музикантъ е онзи, на когото тоноветѣ изразяватъ нѣщо; всѣко движеніе